EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2020 03 31
COM(2020) 124 final

2020/0048 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

kuriuo Italijai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 285 straipsnio

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

Pagal 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos[1] (toliau – PVM direktyva) 395 straipsnio 1 dalį Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, gali vieningai leisti bet kuriai valstybei narei taikyti specialias priemones, kuriomis nukrypstama nuo tos direktyvos nuostatų, kad būtų supaprastinta PVM surinkimo procedūra arba užkirstas kelias tam tikrų formų mokesčių slėpimui ar vengimui.

Raštu (jį Komisija užregistravo 2019 m. liepos 26 d.) Italija paprašė leidimo toliau (iki 2022 m. gruodžio 31 d.) nuo PVM atleisti apmokestinamuosius asmenis, kurių metinė apyvarta neviršija tam tikros ribos, kaip nustatyta PVM direktyvos 285 straipsnyje, padidinti šią ribą nuo 65 000 EUR iki 100 000 EUR, lygiagrečiai atitinkamiems apmokestinamiesiems asmenims taikyti privalomą elektroninių sąskaitų išrašymo sistemą ir padidinti socialinės pažangos savanoriškoms organizacijoms ir asociacijoms taikomą ribą iki 130 000 EUR.

Vadovaudamasi PVM direktyvos 395 straipsnio 2 dalimi, 2019 m. rugsėjo 20 d. raštu Komisija apie Italijos prašymą pranešė kitoms valstybėms narėms. 2019 m. rugsėjo 23 d. raštu Komisija pranešė Italijai turinti visą informaciją, kuri, jos nuomone, yra būtina prašymui įvertinti.

Vėliau po neformalių diskusijų su kompetentingomis Komisijos tarnybomis ir tolesnio politinio vertinimo, atlikto nacionaliniu lygmeniu, Italija nusprendė iš dalies pakeisti pradinį prašymą 2019 m. lapkričio 26 d. atsiųstu ir Komisijos 2019 m. gruodžio 5 d. užregistruotu raštu.

Šiame rašte Italija paprašė panaikinti jos prašymą padidinti atleidimo nuo VAT ribą nuo 65 000 EUR iki 100 000 EUR ir paaiškino, kad jos prašymas buvo grindžiamas nacionaline taisykle, kuri yra panaikinama. Taigi, Italija pareiškė pageidavimą išlaikyti šiuo metu taikomą 65 000 EUR ribą, kuri atitinka mokesčių mokėtojams skirtą vienodo tarifo sistemą tiesioginių mokesčių srityje. Be to, Italija norėjo atsiimti prašymą dėl socialinės pažangos savanoriškoms organizacijoms ir asociacijoms taikomos 130 000 EUR ribos, nes ji yra susijusi su dar negaliojančiomis tiesioginio apmokestinimo priemonėmis. Italija pasiliko teisę dar kartą teikti tokį prašymą, kai visos su šiuo klausimu susijusios priemonės įsigalios. Be to, 2019 m. lapkričio 8 d. Ekonomikos ir finansų reikalų taryboje (ECOFIN) valstybėms narėms pritarus Komisijos pasiūlymui dėl naujų supaprastintų taisyklių apmokestinant PVM mažąsias įmones[2], kuris buvo priimtas 2020 m. vasario 18 d.[3] ir įsigalios 2025 m. sausio 1 d., Italija paprašė, kad nukrypti leidžianti priemonė būtų pratęsta iki 2024 m. gruodžio 31 d.

Vadovaudamasi PVM direktyvos 395 straipsnio 2 dalimi, 2019 m. gruodžio 10 d. raštu Komisija pranešė kitoms valstybėms narėms apie ištaisytą pirminį Italijos prašymą. 2019 m. gruodžio 11 d. raštu Komisija pranešė Italijai turinti visą informaciją, kuri, jos nuomone, yra būtina peržiūrėtam prašymui įvertinti.

---

1 OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

2 Pasiūlymas dėl Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostatos, susijusios su specialia mažosioms įmonėms skirta schema (COM(2018) 21 *final*).

3 2020 m. vasario 18 d. Tarybos Direktyva (ES) 2020/285, kuria iš dalies keičiami Direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, kiek tai susiję su specialia mažosioms įmonėms skirta schema, ir Reglamentas (ES) Nr. 904/2010, kiek tai susiję su administraciniu bendradarbiavimu ir keitimusi informacija tinkamo specialios mažosioms įmonėms skirtos schemos taikymo stebėsenos tikslais (OL L 62, 2020 3 2, p. 13).

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Remiantis PVM direktyvos XII antraštinės dalies 1 skyriumi, valstybėms narėms suteikiama galimybė taikyti specialias mažosioms įmonėms skirtas schemas, be to, jos gali nuo PVM atleisti apmokestinamuosius asmenis, kurių metinė apyvarta neviršija tam tikros ribos. Apmokestinamieji asmenys, kuriems taikoma ši išimtis, neturi apskaičiuoti PVM už tiekiamas prekes ar teikiamas paslaugas ir todėl negali atskaityti pirkimo PVM.

Galimybė taikyti specialias PVM taisykles, įskaitant išimtis arba laipsnišką mokesčio lengvatą mažosioms įmonėms, pirmą kartą buvo nustatyta Tarybos direktyvos 67/228/EEB[4] 14 straipsnyje. Valstybės narės, kurios nepasinaudojo ta nuostata suteikta galimybe, vėliau pagal Direktyvos 77/388/EEB[5] 24 straipsnio 2 dalies b punktą, kuris dabar išdėstytas nauja redakcija PVM direktyvos 285 straipsnio pirmoje pastraipoje, nuo PVM galėjo atleisti tik tuos apmokestinamuosius asmenis, kurių metinė apyvarta neviršija 5 000 EUR arba lygiavertės sumos nacionaline valiuta.

Italija niekada nesinaudojo Tarybos direktyvos 67/228/EEB 14 straipsnyje numatyta galimybe. 2007 m. ji prašė leidimo nukrypti nuo 285 straipsnio pirmos pastraipos ir netaikyti PVM apmokestinamiesiems asmenims, kurių metinė apyvarta neviršija 30 000 EUR. Šis prašymas buvo susijęs su Italijos ekonomine struktūra, kurią sudaro labai mažos įmonės, kuriose dirba labai mažai darbuotojų, ir su Italijos pageidavimu supaprastinti PVM prievoles mažosioms įmonėms ir palengvinti PMV surinkimą nacionaliniam mokesčių administratoriui. Tarybos direktyva 2008/737/EB[6] nukrypti leidžiančią nuostatą buvo leista taikyti iki 2010 m. gruodžio 31 d. Priemonė nebuvo privaloma – mažosios įmonės galėjo rinktis įprastas PVM mokėjimo procedūras.

Vėliau Tarybos įgyvendinimo sprendimu 2010/688/ES[7] Italijai buvo leista pratęsti nukrypti leidžiančios priemonės galiojimo terminą iki 2013 m. gruodžio 31 d., Tarybos įgyvendinimo sprendimu 2013/678/ES[8] – iki 2016 m. gruodžio 31 d. (juo taip pat buvo padidinta didžiausia atleidimo nuo VAT riba nuo 30 000 EUR iki 65 000 EUR), ir galiausiai Tarybos įgyvendinimo sprendimu (ES) 2016/1988[9] – iki 2019 m. gruodžio 31 d.

Šis Italijos prašymas (peržiūrėtas) dar kartą pratęsti nukrypti leidžiančios priemonės galiojimo terminą iki 2024 m. gruodžio 31 d. nepadidinant dabartinės 65 000 EUR ribos (arba bet kokia

---

4 1967 m. balandžio 11 d. Antroji Tarybos direktyva 67/228/EEB dėl valstybių narių teisės aktų, susijusių su apyvartos mokesčiais ir pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos taikymo struktūra bei procedūromis, derinimo (OL 71, 1967 4 14, p. 1303).

5 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, 1977 6 13, p. 1).

6 2008 m. rugsėjo 15 d. Tarybos sprendimas 2008/737/EB, kuriuo Italijos Respublikai leidžiama taikyti priemonę, nukrypstančią nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 285 straipsnio (OL L 249, 2008 9 18, p. 13).

7 2010 m. spalio 15 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas 2010/688/ES, kuriuo Italijos Respublikai leidžiama toliau taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 285 straipsnio (OL L 294, 2010 11 12, p. 12).

8 2013 m. lapkričio 15 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas 2013/678/ES, kuriuo Italijos Respublikai leidžiama toliau taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 285 straipsnio (OL L 316, 2013 11 27, p. 35).

9 2016 m. lapkričio 8 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2016/1988, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas 2013/678/ES, kuriuo Italijos Respublikai leidžiama toliau taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 285 straipsnio (OL L 306, 2016 11 15, p. 11).

didesne verte, lygiaverte tai ribai realia išraiška) grindžiamas tomis pačiomis priežastimis kaip ir ankstesni prašymai.

Italija teigia, kad šalies ne finansų įmonių ekonomikos sektoriuje vyrauja mažosios ir vidutinės įmonės (visų pirma labai mažos įmonės), kuriančios didelę pridėtinę vertę ir darbo vietas. Atsižvelgdama į tai, kad šios įmonės patiria neproporcingas PVM reikalavimų laikymosi išlaidas, palyginti su didelėmis įmonėmis, ir į tai, kad jas tebeveikia ekonominė krizė, Italija teigia, kad nukrypti leidžianti nuostata – svarbi paskata tokioms įmonėms pradėti ekonominę veiklą arba ją konsoliduoti.

Dėl to pabrėžiama, kad nukrypti leidžiančios priemonės poveikis galutiniu vartojimo etapu surenkamoms mokestinėms pajamoms bus nežymus, tačiau jos poveikis atitinkamų apmokestinamųjų asmenų mokestinių prievolių ir mokesčių administratorių PVM surinkimo procedūrų supaprastinimui bus labai didelis. Atkreipiamas dėmesys į tai, kad priemonė paveiks 1 332 000 apmokestinamųjų asmenų, t. y. 25 % apmokestinamųjų asmenų, kurie gali turėti teisę į neapmokestinimą. Italijos skaičiavimu, bendra pajamų sumažėjimo suma bus 385,7 mln. EUR.

Remiantis Italijos pateikta informacija, akivaizdu, kad prašymo pratęsti nukrypti leidžiančią priemonę tikslas – atleisti mažąsias įmones nuo daugelio PVM prievolių pagal įprastines PVM procedūras, taip pat sumažinti mokesčių administratoriaus naštą, kiek tai susiję su mokesčių surinkimu ir mažųjų įmonių auditavimu. Todėl mokesčių administratorius savo kontrolės veiklą galėtų sutelkti į stambesnius apmokestinamuosius asmenis. Nukrypti leidžianti priemonė atitinka PVM direktyvos 395 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos tikslus, todėl valstybėms narėms leidžiama nustatyti specialias priemones, kuriomis nukrypstama nuo PVM direktyvos nuostatų, kad būtų supaprastinta PVM surinkimo procedūra. Atsižvelgiant į tai, pabrėžiama, kad ši priemonė apmokestinamiesiems asmenims yra ir bus neprivaloma – jie galės rinktis įprastas PVM mokėjimo procedūras.

Remiantis Italijos pateikta informacija, manoma, kad nukrypti leidžianti priemonė nedarys esminio poveikio bendrai jos mokestinių pajamų, surenkamų galutiniu vartojimo etapu, sumai arba neigiamai nepaveiks iš PVM gaunamų Sąjungos nuosavų išteklių. Todėl atrodo, kad nukrypti leidžianti priemonė atitinka PVM direktyvos 395 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, ir į tai, kad ES teisinė sistema ir faktinė padėtis nepasikeitė, prašymas pratęsti nukrypti leidžiančios priemonės galiojimo terminą atrodo pagrįstas. Todėl siūloma Italijos prašymą patenkinti.

Nukrypti leidžiančios nuostatos paprastai taikomos ribotą laiką, kad būtų galima įvertinti, ar nukrypti leidžianti priemonė ir toliau yra tinkama ir veiksminga. Be to, kaip minėta pirmiau, PVM direktyvos 281–294 straipsnių nuostatos dėl specialios mažosioms įmonėms skirtos schemos neseniai buvo peržiūrėtos. Naujojoje direktyvoje dėl paprastesnių PVM taisyklių mažosioms įmonėms[10] reikalaujama, kad valstybės narės ne vėliau kaip iki 2024 m. gruodžio 31 d. priimtų ir paskelbtų įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi naujųjų taisyklių. Tas nacionalines nuostatas valstybės narės turės taikyti nuo 2025 m. sausio 1 d.

Todėl Italijai turėtų būti leidžiama taikyti nukrypti leidžiančią priemonę iki 2024 m. gruodžio 31 d. Vis dėlto, sprendimą, kuriuo leidžiama taikyti nukrypti leidžiančią priemonę Komisija priima po to, kai baigia galioti Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2016/1988 (t. y. po

[10] Žr. 3 išnašą.

2019 m. gruodžio 31 d.), todėl šiuo pasiūlymu negalima pratęsti tuo sprendimu suteikto leidimo taikyti nukrypti leidžiančią priemonę galiojimo termino.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Nukrypti leidžianti priemonė atitinka naujosios direktyvos, kuria iš dalies keičiami PVM direktyvos 281 ir 294 straipsniai dėl specialios mažųjų įmonių schemos, priimtos 2020 m. vasario 18 d. (PVM veiksmų plano rezultatas[11]), ir kuria siekiama sukurti šiuolaikišką supaprastintą schemą šioms įmonėms, koncepciją. Visų pirma ja siekiama sumažinti PVM reikalavimų laikymosi išlaidas ir konkurencijos iškraipymus tiek valstybėje narėje, tiek ES lygmeniu, sumažinti neigiamą ribos efekto poveikį ir palengvinti įmonių vykdomą reikalavimų laikymąsi, taip pat mokesčių administratorių vykdomą stebėseną.

Be to, 65 000 EUR riba atitinka naująją direktyvą, nes joje leidžiama valstybėms narėms nustatyti metinės apyvartos ribą, nuo kurios būtų atleidžiama nuo PMV, – ši riba neturi viršyti 85 000 EUR (arba lygiavertės sumos nacionaline valiuta).

Panašias nuostatas, kuriomis nuo PVM mokesčio atleidžiami apmokestinamieji asmenys, kurių metinė apyvarta neviršija tam tikros ribos, kaip numatyta PVM direktyvos 285 straipsnyje, buvo leista taikyti kitoms valstybėms narėms. Maltai[12] leista taikyti 20 000 EUR ribą; Nyderlandams[13] – 25 000 EUR ribą; Liuksemburgui – 35 000 EUR ribą[14]; Lenkijai[15], Estijai[16] ir Latvijai[17] buvo leista taikyti 40 000 EUR ribą; Kroatijai[18] ir Lietuvai[19] –

---

11 Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui dėl PVM veiksmų plano „Bendros ES PVM erdvės kūrimas. Laikas spręsti“ (COM(2016) 148 *final*).

12 2018 m. vasario 20 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/279, kuriuo Maltai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 54, 2018 2 24, p. 14).

13 2018 m. gruodžio 4 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/1904, kuriuo Nyderlandams leidžiama nustatyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 285 straipsnio (OL L 310, 2018 12 6, p. 25).

14 2019 m. gruodžio 19 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2019/2210, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas 2013/677/ES leisti Liuksemburgui taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 285 straipsnio (OL L 332, 2019 12 23, p. 155).

15 2018 m. gruodžio 4 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/1919, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2009/790/EB, leidžiantis Lenkijos Respublikai taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 311, 2018 12 7, p. 32).

16 2017 m. kovo 21 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2017/563, kuriuo Estijos Respublikai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 80, 2017 3 25, p. 33).

17 2017 m. gruodžio 18 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2017/2408, kuriuo Latvijos Respublikai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 342, 2017 12 21, p. 8).

18 2017 m. rugsėjo 25 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2017/1768, kuriuo Kroatijos Respublikai leidžiama nustatyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 250, 2017 9 28, p. 71).

19 2017 m. spalio 10 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2017/1853, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas 2011/335/ES, kuriuo leidžiama Lietuvos Respublikai taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 265, 2017 10 14, p. 15).

45 000 EUR ribą; Vengrijai – 48 000 EUR ribą[20]; Slovėnijai[21] – 50 000 EUR ribą; Rumunijai[22] – 88 500 EUR ribą.

Kaip jau minėta, nuo PVM direktyvos leidžiančios nukrypti nuostatos visada turėtų būti taikomos ribotą laiką, kad būtų galima įvertinti jų poveikį. Nukrypti leidžiančios priemonės galiojimo termino pratęsimas iki 2024 m. gruodžio 31 d., kaip prašo Italija, suderinamas su naujosios direktyvos reikalavimais dėl paprastesnių PVM taisyklių mažosioms ir vidutinėms įmonėms. Šioje direktyvoje nustatyta data – 2025 m. sausio 1 d. – nuo jos valstybės narės turės taikyti nacionalines nuostatas, kurias jos turi priimti ir jų laikytis.

Taigi siūloma priemonė atitinka PVM direktyvos nuostatas.

Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis

Savo metinėse darbo programose Komisija nuolat pabrėžia, kad mažosioms įmonėms reikia paprastesnių taisyklių. Taigi, 2020 m. Komisijos darbo programoje[23] nurodoma „*specialiai MVĮ skirta strategija, kuri padės mažosioms ir vidutinėms įmonėms vykdyti veiklą, didinti jos mastą ir plėstis*“. Atsižvelgiant į fiskalines taisykles, ši nukrypti leidžianti nuostata atitinka tokius tikslus. Ji aiškiai atitinka 2017 m. Komisijos darbo programą[24], kurioje konkrečiai dėl PVM nurodyta, kad mažosioms įmonėms tenkanti administracinė PVM prievolių vykdymo našta yra didelė ir kad techninės naujovės kelia naujų sunkumų siekiant veiksmingai rinkti mokesčius, ir pabrėžiama būtinybė supaprastinti mažesnėms įmonėms taikomą PVM.

Be to, ši priemonė dera su 2015 m. bendrosios rinkos strategija[25], pagal kurią Komisija ketina padėti mažosioms ir vidutinėms įmonėms augti, *inter alia*, mažindama administracinę naštą, dėl kurios jos negali visapusiškai pasinaudoti bendrosios rinkos teikiamomis galimybėmis. Ji taip pat atitinka 2013 m. Komisijos komunikato „Veiksmų planas „Verslumas 2020“. Verslumo dvasios atkūrimas Europoje“[26] koncepciją – šiame komunikate pabrėžiamas poreikis paprastinti mokesčių teisės aktus, taikomus mažosioms įmonėms.

---

20 2018 m. spalio 2 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/1490, kuriuo Vengrijai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 252, 2018 10 8, p. 38).

21 2018 m. lapkričio 6 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/1700, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas 2013/54/ES, kuriuo Slovėnijos Respublikai leidžiama nustatyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 285, 2018 11 13, p. 78).

22 2017 m. spalio 10 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2017/1855, kuriuo Rumunijai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 265, 2017 10 14, p. 19).

23 Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „2020 m. Komisijos darbo programa. Daugiau siekianti Europa“ (COM(2020) 37 *final*).

24 Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „2017 m. Komisijos darbo programa“ (COM(2016) 710 *final*).

25 Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Bendrosios rinkos tobulinimas: daugiau galimybių piliečiams ir įmonėms“ (COM(2015) 550 *final*).

26 Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Veiksmų planas „Verslumas 2020“. Verslumo dvasios atkūrimas Europoje“ (COM(2012) 795 *final*).

Galiausiai priemonė atitinka su mažosiomis ir vidutinėmis įmonėmis susijusią ES politiką, nustatytą 2016 m. komunikate dėl pradedančiųjų įmonių[27] ir 2008 m. komunikate „Visų pirma galvokime apie mažuosius“. Europos iniciatyva „Small Business Act“[28], kuriame rengdamos teisės aktus valstybės narės raginamos atsižvelgti į MVĮ būdingus bruožus ir supaprastinti esamą reglamentavimo aplinką.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

Vienintelis galimas teisinis pagrindas – PVM direktyvos 395 straipsnis.

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Atsižvelgiant į PVM direktyvos nuostatą, kuria grindžiamas pasiūlymas, šis pasiūlymas priklauso išimtinei Europos Sąjungos kompetencijai. Todėl subsidiarumo principas netaikomas.

- **Proporcingumo principas**

Šis sprendimas yra susijęs su valstybei narei jos pačios prašymu suteiktu leidimu ir nėra įpareigojamojo pobūdžio.

Atsižvelgiant į ribotą nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo sritį, speciali priemonė yra proporcinga siekiamam tikslui – supaprastinti mokesčių surinkimą smulkiems apmokestinamiesiems asmenims ir mokesčių administratoriui.

- **Priemonės pasirinkimas**

Siūloma priemonė – Tarybos įgyvendinimo sprendimas.

Pagal PVM direktyvos 395 straipsnį nukrypti nuo bendrų PVM taisyklių galima tik tada, kai tai vieningai leidžia Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu. Tarybos įgyvendinimo sprendimas yra tinkamiausia priemonė, nes jis gali būti skirtas atskirai valstybei narei.

3. *EX POST* VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Konsultacijų su suinteresuotosiomis šalimis nebuvo. Šis pasiūlymas yra pagrįstas Italijos pateiktu prašymu ir skirtas tik šiai konkrečiai valstybei narei.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Nepriklausomo tyrimo neprireikė.

---

[27] Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Europos ateities lyderiai: pradedančiųjų ir veiklą plečiančių įmonių iniciatyva“ **(**COM(2016) 733 *final***)**.

[28] Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Visų pirma galvokime apie mažuosius“. Europos iniciatyva „Small Business Act“ (COM(2008) 394 galutinis).

- **Poveikio vertinimas**

Pasiūlymu dėl Tarybos įgyvendinimo sprendimo siekiama pratęsti supaprastinimo priemonės, kuria panaikinama daug PVM prievolių įmonėms, kurių metinė apyvarta neviršija 65 000 EUR, taikymą. Tai galėtų turėti teigiamą poveikį: 2017 m. tai padėjo sumažinti administracinę naštą maždaug 1 332 000 mažųjų įmonių (25 % apmokestinamųjų asmenų, kurie galėjo turėti teisę į neapmokestinimą) ir mokesčių administratoriams. Ši nukrypti leidžianti priemonė yra ir bus apmokestinamiesiems asmenims neprivaloma. Apmokestinamieji asmenys vis dar galės pasirinkti taikyti įprastines PVM procedūras pagal Direktyvos 2006/112/EB 290 straipsnį. Italija apskaičiavo, kad 2019 m. poveikis biudžetui pagal PVM pajamas yra 385,7 mln. EUR – jis laikomas nežymiu.

- **Pagrindinės teisės**

Pasiūlymas nedaro poveikio pagrindinių teisių apsaugai.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturės neigiamo poveikio ES biudžetui, kadangi Italija apskaičiuos kompensaciją pagal Tarybos reglamento (EEB, EURATOMAS) Nr. 1553/89 6 straipsnį.

2020/0048 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

kuriuo Italijai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 285 straipsnio

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos[29], ypač į jos 395 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

(1) pagal Direktyvos 2006/112/EB 285 straipsnio pirmą pastraipą valstybės narės, nepasinaudojusios Tarybos direktyvos 67/228/EEB[30] 14 straipsniu suteikta galimybe, gali atleisti nuo pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) apmokestinamuosius asmenis, kurių metinė apyvarta neviršija 5 000 EUR arba lygiavertės sumos nacionaline valiuta;

(2) Tarybos sprendimu 2008/737/EB[31] Italijai buvo leista taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB 285 straipsnio (toliau – nukrypti leidžianti priemonė), ir nuo PVM atleisti apmokestinamuosius asmenis, kurių metinė apyvarta neviršija 30 000 EUR. Nukrypti leidžiančią priemonę leista taikyti iki 2010 m. gruodžio 31 d.;

(3) Tarybos įgyvendinimo sprendimu 2010/688/EB[32] Italijai leista toliau taikyti nukrypti leidžiančią priemonę iki 2013 m. gruodžio 31 d.;

(4) Tarybos įgyvendinimo sprendimu 2013/678/EB[33] Italijai leista toliau taikyti nukrypti leidžiančią priemonę iki 2016 m. gruodžio 31 d. Metinės apyvartos riba buvo padidinta iki 65 000 EUR;

(5) Tarybos įgyvendinimo sprendimu (ES) 2016/1988[34] to leidimo taikyti nukrypti leidžiančią priemonę galiojimas buvo pratęstas iki 2019 m. gruodžio 31 d. arba

---

29 OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

30 1967 m. balandžio 11 d. Antroji Tarybos direktyva 67/228/EEB dėl valstybių narių teisės aktų, susijusių su apyvartos mokesčiais ir pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos taikymo struktūra bei procedūromis, derinimo (OL 71, 1967 4 14, p. 1303/67).

31 2008 m. rugsėjo 15 d. Tarybos sprendimas 2008/737/EB, kuriuo Italijos Respublikai leidžiama taikyti priemonę, nukrypstančią nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 285 straipsnio (OL L 249, 2008 9 18, p. 13).

32 2010 m. spalio 15 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas 2010/688/ES, kuriuo Italijos Respublikai leidžiama toliau taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 285 straipsnio (OL L 294, 2010 11 12, p. 12).

33 2013 m. lapkričio 15 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas 2013/678/ES, kuriuo Italijos Respublikai leidžiama toliau taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 285 straipsnio (OL L 316, 2013 11 27, p. 35).

direktyvos, kuria iš dalies keičiami Direktyvos 2006/112/EB 281–294 straipsniai dėl specialios mažosioms įmonėms skirtos schemos, įsigaliojimo dienos, priklausomai nuo to, kuri yra ankstesnė. 2020 m. vasario 18 d. Taryba priėmė Direktyvą (ES) 2020/285[35], kuria iš dalies keičiami Direktyvos 2006/112/EB 281–294 straipsniai dėl specialios mažosioms įmonėms skirtos schemos;

(6) raštu (jį Komisija užregistravo 2019 m. liepos 26 d.) Italija paprašė leidimo toliau taikyti nukrypti leidžiančią priemonę po 2019 m. gruodžio 31 d. ir kartu padidinti atleidimo nuo mokesčio ribą ir apimtį;

(7) pagal Direktyvos 2006/112/EB 395 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą Komisija 2019 m. rugsėjo 20 d. raštu pranešė kitoms valstybėms narėms apie Italijos prašymą. 2019 m. rugsėjo 23 d. raštu Komisija pranešė Italijai turinti visą informaciją, kuri yra būtina prašymui įvertinti;

(8) Italija iš dalies pakeitė savo prašymą raštu (jį Komisija užregistravo 2019 m. gruodžio 5 d.), kuriame paprašė leisti priemonę toliau taikyti iki 2024 m. gruodžio 31 d.;

(9) pagal Direktyvos 2006/112/EB 395 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą 2019 m. gruodžio 10 d. raštu Komisija apie Italijos peržiūrėtą prašymą pranešė kitoms valstybėms narėms. 2019 m. gruodžio 11 d. raštu Komisija pranešė Italijai turinti visą informaciją, kuri yra būtina peržiūrėtam prašymui įvertinti;

(10) iš Italijos pateiktos informacijos matyti, kad nukrypti leidžiančios priemonės taikymo priežastys iš esmės nepasikeitusios. Dėl nukrypti leidžiančios priemonės sumažėja ir mažųjų įmonių, ir mokesčių administratoriaus administracinė našta ir reikalavimų laikymosi išlaidos, todėl ji padeda supaprastinti PVM surinkimo procedūrą;

(11) ši nukrypti leidžianti priemonė yra ir bus apmokestinamiesiems asmenims neprivaloma. Apmokestinamieji asmenys vis dar galės pasirinkti taikyti įprastines PVM procedūras pagal Direktyvos 2006/112/EB 290 straipsnį;

(12) remiantis Italijos pateikta informacija, nukrypti leidžianti priemonė turės tik nežymų poveikį bendrai galutinio vartojimo etapu surenkamų Italijos mokestinių pajamų sumai;

(13) nukrypti leidžianti priemonė neturės neigiamo poveikio Sąjungos nuosaviems ištekliams, gaunamiems iš PVM, nes Italija apskaičiuos kompensaciją pagal Tarybos reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1553/89[36] 6 straipsnį;

(14) atsižvelgiant į potencialų teigiamą nukrypti leidžiančios priemonės poveikį mažųjų įmonių ir mokesčių administratoriaus administracinės naštos ir reikalavimų laikymosi išlaidų mažinimui ir tai, kad nedaromas didelis poveikis bendroms surenkamoms PVM pajamoms, Italijai turėtų būti leista toliau taikyti nukrypti leidžiančią priemonę kitą laikotarpį;

---

[34] 2016 m. lapkričio 8 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2016/1988, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas 2013/678/ES, kuriuo Italijos Respublikai leidžiama toliau taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 285 straipsnio (OL L 306, 2016 11 15, p. 11).

[35] 2020 m. vasario 18 d. Tarybos Direktyva (ES) 2020/285, kuria iš dalies keičiami Direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, kiek tai susiję su specialia mažosioms įmonėms skirta schema, ir Reglamentas (ES) Nr. 904/2010, kiek tai susiję su administraciniu bendradarbiavimu ir keitimusi informacija tinkamo specialios mažosioms įmonėms skirtos schemos taikymo stebėsenos tikslais (OL L 62, 2020 3 2, p. 13).

[36] 1989 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1553/89 dėl galutinių vienodų nuosavų išteklių, kaupiamų iš pridėtinės vertės mokesčio, surinkimo priemonių (OL L 155, 1989 6 7, p. 9).

(15) leidimas taikyti nukrypti leidžiančią priemonę turėtų būti duotas ribotam laikui. To laiko turėtų pakakti, kad būtų galima įvertinti ribos veiksmingumą ir tinkamumą. Be to, remiantis Direktyva (ES) 2020/285, iki 2024 m. gruodžio 31 d. valstybės narės turi priimti ir paskelbti įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų galima laikytis tos direktyvos 1 straipsnio, o nuo 2025 m. sausio 25 d. šias nuostatas taikyti. Todėl Italijai turėtų būti leidžiama toliau taikyti nukrypti leidžiančią priemonę iki 2024 m. gruodžio 31 d.,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Nukrypstant nuo Direktyvos 2006/112/EB 285 straipsnio Italijai leidžiama nuo PVM atleisti apmokestinamuosius asmenis, kurių metinė apyvarta neviršija 65 000 EUR.

Italija gali padidinti tą viršutinę ribą, kad būtų išlaikytas realus neapmokestinimo lygis.

2 straipsnis

Šis sprendimas taikomas iki 2024 m. gruodžio 31 d.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas